

pagtning, og det vil ikke engang overflige Ene-
 keltmands Kræfter at gjøre det. Jeg frygter ikke
 for, at der ikke skulde melde sig Concurrenter
 til en saadan Forpagtning, men hvad jeg fryg-
 ter for, er, at det ikke vil kunne lykkes at faae
 affluttet en Contract, som er i Statens In-
 teresse, naar den kun kan afluttes med et
 Aars Opfigelse. — Underændringsforslaget un-
 der Nr. 4 kan jeg ganske tiltræde, idet jeg,
 ligesom det ærede Medlem, der nys havde
 Ordet, maa erkjende, at det medfører en For-
 bedring. — Jeg er vel ikke nærmest kaldet til
 at forsvare det her foreliggende Lovforslag, og
 efter den Modtagelse, det fik ved første
 Behandling, formoder jeg, at det heller ikke
 trænger til mit Forsvar, men den ærede
 Folketingsmand, der nys havde Ordet, frem-
 drog dog enkelte Punkter, som det forekommer
 mig, at jeg ikke kan lade henstaae ubesvarede,
 da idetmindste nogle af dem sigtede til Dyringer,
 faldne fra mig under Sagens Behandling i det
 andet Thing. Den ærede Forslagsstiller ud-
 talte, at det var ham usforstaaeligt, hvad Ud-
 bytte man kunde vente af en Prøvedrift af
 Staten paa 3 Aar, hvilken jeg havde anbefalet
 i Randsthinget. Naar man imidlertid seer hen
 til, hvad man med Billighed kan vente og for-
 lange af en Statsbane, nemlig at den paa den
 ene Side i saa høi en Grad som muligt fyldest-
 gjør Publicums Fordringer, og at den paa
 den anden Side giver et klækeligt Udbytte som
 Bederlag for de Capitaler, Staten har anvendt
 paa dens Anlæg, vil vel en Prøvedrift paa
 3 Aar af et usuldenbt Banesystem ikke kunne
 give nogen stor Erfaring med Hensyn til det
 sidste Punkt, men derimod maa jeg paastaae,
 at den meget væsentligt vil kunne opløse om,
 hvorvidt en Statsdrift af Banerne fyldestgjør
 Publicums Interesse i større Maal, end private
 Driftselskaber ville kunne. Den ærede Forslags-
 stiller udtalte, at Publicums og Actionairenes
 Interesser falde sammen, og det gjøre de vir-
 kelig paa nogle Punkter, men jeg troer ikke,
 man kan sige, at de congruere. Jeg troer, at
 et hvilket som helst Selskab, der forpagter en
 Statsbane, eller driver en af det selv anlagt
 Bane, hovedsagelig maa tage Hensyn til at ud-
 bringe det størst mulige Udbytte af Driften,
 medens det kun kan tage Hensyn til Publicums

Interesse, forsaavidt dette faaer Indflydelse paa
 Banens Afbenyttelse. Naar Driften af Stats-
 banerne bortforpagtes, troer jeg, at Publicums
 Interesse, hvadenten der er Spørgsmaal om
 en Bortforpagtning paa enkelte Aar eller paa
 længere Tid, maa søges varetagen gennem
 selve Forpagtningens Bestemmelser om
 Statens Indflydelse paa Fastsættelsen af Tær-
 plan og Tærter. Dette er ogsaa i temmelig
 stort Maal steet ved Bortforpagtningen af de
 jydsk-syenske Baner til det saakaldte danske
 Jernbaneselskab, men det er, som det vil være
 den ærede Forslagsstiller bekendt, i langt mindre
 Maal steet ved Contracten om Bygningen og
 Driften af de sjællandske Baner. Jeg har der-
 for ogsaa fremhævet som en Fordeel ved Bort-
 forpagtningen af de jydsk-syenske Jernbaner til
 det sjællandske Jernbaneselskab, at man der-
 igennem vilde kunne opnaae at faae større
 Indflydelse paa Driften i Sjælland, end man
 nu har, og end man ganske vist kunde ønske at
 have. Jeg troer, at en stor Deel af de Anker,
 der ere blevne reiste imod det sjællandske Jern-
 baneselskab, have været ubesviede, men forsa-
 vidt den ærede Forslagsstiller antydede, at besviede
 Klager kunde have været afhjulpne, naar Regje-
 ringen havde grebet mere energisk ind og havde
 benyttet sin Ret ligeoverfor Driftselskabet, maa
 jeg indtil videre drage Rigtigheden deraf i Tvivl;
 jeg troer ikke, at Regjeringen ved Anvendelsen
 af Contractens Bestemmelser vilde kunne have
 fremtvunget noget i væsentlig Grad mere Til-
 fredsstillende for Publicum med Hensyn til
 Driften af de sjællandske Baner, end hvad der
 har fundet Sted, thi Initiativet er, som be-
 kendt, ved Contracten lagt i Selskabets Haand,
 og det er væsentlig kun Approbation paa For-
 andringer, som tilkommer Regjeringen. —
 Endnu skal jeg kun tilføie, at der, hvis det er
 den ærede Forslagsstillers Mening, at det er
 ønskeligt at give Regjeringen saa frie Hænder
 som muligt med Hensyn til dette Forhold, og
 hvis det høie Thing skulde dele denne hans
 Anskuelse, i mine Tanker kun mangler Et,
 efterat det ærede Medlems Forslag er vedta-
 get, nemlig, at det ogsaa skulde staae Mini-
 sterens frit for delvis at bortforpagte disse
 Baner, thi der kunde jo være Tale om en
 særskilt Bortforpagtning af Vestbanen — Da-